

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 629/2016
09.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.С., због кривичног дела отмица у саизвршилаштву из члана 134. став 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С., адвоката С.А. из Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.1187/12 од 18.09.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1497/15 од 18.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С., адвоката С.А., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.1187/12 од 18.09.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1497/15 од 18.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.1187/12 од 18.09.2015. године, између осталих, оглашен је кривим окривљени Д.С., изреком под I, за кривично дело отмица у саизвршилаштву из члана 134. став 1. у вези са ставом 33. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 3-три године и 6-шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 27.09.2012. године до 09.04.2014. године, те је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, док су оштећени З.Ј. и Д.Р. ради остваривања имовинскоправних захтева упућени на парницу.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 1497/15 од 18.02.2016. године, одбио је као неосновану, између осталих, жалбу браниоца окривљеног Д.С., адвоката С.А. и пресуду Вишег суда у Београду К.бр.1187/12 од 18.09.2015. године, потврдио.

Бранилац окр. Д.С., адв. С.А., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона, са предлогом Врховном касационом суду да укине у целини првостепену одлуку, као и одлуку донету у поступку по редовном правном леку и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду, с тим да се поступак одржи пред потпуно измењеним већем, као и са предлогом да сходно члану 488. став 2. ЗКП буде обавештен о седници већа.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредаба чл. 486. став 1. и 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.С. је недозвољен.

Бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона, коју не опредељује, а из навода захтева да су разлози првостепене и другостепене пресуде, у погледу одлучне чињенице да ли је окривљени признао или негирао извршење предметног кривичног дела, нејасни и противречни стварном казивању окривљеног, произилази да указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, док наводима захтева да околности из члана 54. КЗ суд није ценио на адекватан, подједнак и правичан начин у односу на све окривљене и да није окр. Д.С. ценио његову ранију неосуђиваност, која је основ за примену чл. 56. и 57. КЗ, бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Осталим наводима захтева, бранилац окр. Д.С. оспорава чињенично стање у побијаној правноснажној пресуди као погрешно и непотпуно утврђено, истицањем да изведени докази не дају основа за несумњив закључак да је окривљени извршио предметно кривично дело, уз сопствену анализу и оцену доказа, како материјалних (вештачење ДНК, претрес стана окривљеног), тако и исказа саокривљених Н.З. и В.Ф., те оштећене З.Ј., да је остало неразјашњено питање улоге окривљеног у предметном догађају и да ли је окривљени дело извршио услед страха за своју и безбедност своје породице и од кога се бојао, а што је од значаја за примену одредбе члана 21. КЗ, да је неприхватљив закључак суда о постојању умишљаја окр. С. и претходног договора окривљених за извршење дела, с обзиром да поменути саокривљени не познају окр. С. ни по имену и да је код таквог стања доказа у списима и таквог, непотпуног и нејасног признања окр. С. који је негирао дело, а на претресу од 07.02.2014. године изјавио да је дело извршио слободном вољом, изостала активна улога суда у смислу члана 88. ЗКП ради утврђивања истине.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда закона из чл. 438. став 2. тачка 2) и 441. став 1. ЗКП, као ни због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.С. оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.